

hvoraf det fremgik, at Socialdemokratiets Løfter til Vælgerne var ikke Agitation, men noget, man søgte at omsætte i Handling, naar man fik Magt og Myndighed dertil, vil han forstaa, at det heller ikke var Agitation, der fandt Sted i 1923, da vi førte disse Spørgsmaal frem ved Sømandslovens Behandling, men at der deri laa et Løfte til Sømændene om, at vi vilde søge at føre disse Sager igennem, naar vi fik Magt dertil. Det er bl. a. Aarsagen til, at disse Forslag ligger paa Tingets Bord i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: I Anledning af den højtærede Erhvervsministers sidste Udtalelse om, at Rederne ikke burde unddrage sig den Ansvarspflicht, der naturligt paahviler dem, vil jeg atter hævde, at det Spørgsmaal er ordnet ved Sømandsloven, og det erkendtes da ogsaa i sin Tid af Socialdemokratiet, da Sømandsloven blev behandlet. Med Hensyn til Forholdene i Sverige siger den højtærede Minister nu, at det er Sømændene, der er tilfredse med Ordningen. Men det er ikke „nogle Redere“ i Sverige, der er utilfredse med Ordningen, som den højtærede Minister synes at mene; det er hele den svenske Rederstand, og jeg gad nok vide, med hvilken Ret den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale kunde sige, at en Ordning er tilfredsstillende, naar den ene af de to direkte interesserede Parter er tilfreds med den og beklager sig over den, naar den daglig medfører Gnidninger og for et Aars Tid siden var medvirkende til en Arbejdsstandsning af Betydning indenfor Rederierne. Jeg vil vedblivende hævde, at en saadan Ordning ikke med Føje kan siges at være tilfredsstillende. For at en Ordning skal være tilfredsstillende, er det virkelig nødvendigt, at den tilfredsstiller hele Samfundet og ikke kun et enkelt Samfundslag, en enkelt Klasse.

Erhvervsministeren (Staauning): Det ærede Medlem maa have misforstaaet mig med Hensyn til Sverige. Jeg har ikke blot sagt, at jeg var vidende om, at Sømændene var tilfredse; jeg har sagt, at de af Danmark officielt udsendte Repræsentanters Udtalelser gik ud paa, at man havde en tilfredsstillende Ordning i Sverige, og at jeg har faaet dette yderligere understreget ved at spørge Søfolkene. Det var det, jeg sagde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

P. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det om Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention om Forhyring nedsatte Udvalg.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Sømandsloven af 1. Maj 1923.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 3975; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3425).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

P. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til samme Udvalg som forrige Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 95).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873, kortere udtrykt: Ændring af Udpantningslovens § 14, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget enstemmigt af Landstinget.